

فصلنامه علمی- پژوهشی علوم زمین پس از گذشت حدود ۱۸ سال از فعالیتش، اینک در بین مجلات علوم زمین جایگاه ویژه‌ای پیدا نموده و مورد توجه اکثریت قریب به اتفاق دانش‌آموختگان، اساتید و دانشجویان این رشته از علوم پایه می‌باشد. حجم انبوه مقالاتی که به دست ما می‌رسد و در بعضی موارد (با رعایت نوبت) بیش از یکسال برای چاپ آن‌ها انتظار به همراه دارد، گویای این واقعیت است که به طور معمول با گله دوستانمان که ما را در این مهم یاری می‌دهند همراه است. با توجه به امکانات محدود موجود، امید است این دوستان پوزش ما را بپذیرند.

تا کنون روال معمول ما در چاپ مقالات در مورد نوشتن اسامی تهیه کننده یا تهیه کنندگان، بر پایه آن چیزی بوده است که برای ما ارسال می‌گردید، به عبارت دیگر هرآنچه که نویسنده یا نویسندگان در مورد اسامی به ما می‌دادند بدون کوچکترین دخل و تصرفی عیناً در مقاله می‌آمد. اما اخیراً تصویب نامه‌ای در مورد مقالات پایان نامه‌های کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری از سوی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به مجلات و فصلنامه‌های علمی و پژوهشی ابلاغ شده که در آن مجلات را موظف به نوشتن اسامی بر حسب میزان مشارکت نموده است. به این معنی به عنوان مثال در یک پایان نامه کارشناسی ارشد که کار دانشجویی مربوطه با راهنمایی اساتید بوده، بایستی در مقالاتی که به مجلات یا فصلنامه‌ها می‌دهند نام دانشجو اول و بعد از آن اسامی اساتید یا همکاران آورده شود. بنابراین از کلیه دانش پژوهان، دانش‌آموختگان گرامی در هر سطحی تقاضا داریم که رعایت این مهم را بنمایند تا در چاپ مقاله‌شان در فصلنامه خللی وارد نیاید. از بابت این حسن توجه قبلاً کمال تشکر و سپاسگذاری را داریم.

در سامان‌دهی فصلنامه علوم زمین افزون بر مدیریت و کار سترگ شورایی نویسندگان و کارکنان ویژه آن، تعدادی از اساتید گرانقدر دانشگاهها، مؤسسات آموزش عالی، دانش‌آموختگان پیشگام علوم زمین بدون کوچکترین چشم‌داشت، صرفاً با هدف ارتقای سطح علمی مقالات، وقت گرانبه‌ای خود را صرف مقالات آنهم در چند نوبت داوری می‌نمایند تا مقالات عاری از هر گونه نارسایی شده و قابل چاپ در فصلنامه گردند، که در اینجا موقع را مغتنم شمرده و ضمن تشکر و قدردانی بی‌پایان از زحمات آنان اعلام می‌داریم در نظر است اسامی آنها در این سخن آورده شود. باشد که الطاف عمیم و عنایات کریم آنها در آینده نیز شامل حال فصلنامه علوم زمین گردد که شاعر آسمانیمان حافظ می‌گوید:

بس نکته غیر حسن بیاید که تا کسی      مقبول طبع مردم صاحب نظر شود.